

Rada
Evropské unie

Brusel 14. dubna 2020
(OR. en)

7281/20

MAR 50
SAN 128
SOC 206
OMI 26

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	8. dubna 2020
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	C(2020) 3100 final
Předmět:	SDĚLENÍ KOMISE Pokyny pro ochranu zdraví, repatriaci a cestování pro námořníky, cestující a jiné osoby na palubách lodí

Delegace naleznou v příloze dokument C(2020) 3100 final.

Příloha: C(2020) 3100 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 8.4.2020
C(2020) 3100 final

SDĚLENÍ KOMISE

**Pokyny pro ochranu zdraví, repatriaci a cestování pro námořníky, cestující a jiné osoby
na palubách lodí**

Pokyny pro ochranu zdraví, repatriaci a cestování pro námořníky, cestující a jiné osoby na palubách lodí

Shrnutí

- *Pandemie COVID-19 má dalekosáhlé dopady na námořní dopravu a na osoby na palubách lodí. Pokyny týkající se opatření správy hranic v zájmu ochrany zdraví a zajištění dostupnosti zboží a základních služeb¹ stanoví, že členské státy by měly usnadňovat příjezd občanů EU a státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rezidenty EU, za účelem jejich návratu domů. Pracovníci v základních službách², bez ohledu na jejich státní příslušnost, by měli mít možnost projíždět a cestovat, aby byla zajištěna nepřerušovaná profesní činnost.*
- *Osoby na palubách lodí by měly mít možnost uskutečnit nezbytnou cestu. Občané EU, kteří uvízli v jiných členských státech, než je stát jejich státní příslušnosti nebo bydliště, ve třetích zemích nebo na volném moři, by měli mít možnost vrátit se domů, pokud to dovoluje jejich zdravotní stav³. Primární odpovědnost za zajištění návratu osob na palubě bez ohledu na to, zda k vylovení dojde v EU nebo mimo ni, mají provozovatelé výletních lodí a majitelé lodí.*
- *Mnozí námořníci na nákladních lodích provozovaných v evropských vodách jsou státními příslušníky třetích zemí. Bez ohledu na svou státní příslušnost by měli mít možnost odcestovat do přístavů, kde se potřebují nalodit, a mělo by se jim povolit vylovení a návrat domů, což by rovněž přispělo k zajištění toho, že toto odvětví bude ve střednědobém a dlouhodobém horizontu nadále fungovat, což potvrzuje sdělení o zavádění zelených pruhů⁴. Pouze pokud budou umožněny výměny posádky, může námořní doprava bez přerušování dále fungovat a zajišťovat ochranu vnitřního trhu tím, že bude distribuovat zboží v celé EU a umožňovat vývoz a dovoz nákladu z přístavů EU a do nich. Členské státy by proto měly určit přístavy, kde budou usnadňovány výměny posádky.*
- *Na palubách lodí EU v celém světě slouží zhruba 600 000 námořníků všech státních příslušností. Mezinárodní námořní organizace doporučuje, aby výměny posádky byly možné kdekoli na světě⁵. V zájmu zajištění kontinuity a bezpečnosti námořní dopravy se Komise snaží usnadnit a koordinovat úsilí členských států o umožnění výměn posádky v jejich přístavech.*

¹ Pokyny týkající se opatření správy hranic v zájmu ochrany zdraví a zajištění dostupnosti zboží a základních služeb, C(2020) 1753 final (Úř. věst. C86I, 16.3.2020, s. 1).

² Mezi ně patří mimo jiné i námořníci, pracovníci v námořní dopravě a rybáři.

³ Osoby na palubách lodí by měly mít možnost cestovat, pokud nevykazují příznaky, nebyly významně vystaveny riziku infekce a nejsou považovány za hrozbu pro veřejné zdraví.

⁴ Sdělení Komise o zavádění zelených pruhů podle Pokynů týkajících se opatření správy hranic v zájmu ochrany zdraví a zajištění dostupnosti zboží a základních služeb, C(2020) 1897 final (Úř. věst. C 96I, 24.3.2020, s. 1).

⁵ Oběžník IMO č. No.4204/Add.6 ze dne 27. března 2020.

I. Obecné pokyny

1. Nepřetržité služby námořní dopravy mají pro EU klíčový strategický význam, jelikož 75 % zboží, které přichází do EU a opouští EU, a 30 % zboží, které obíhá na vnitřním trhu, se přepravuje po moři. Omezující opatření přijatá za účelem boje proti pandemii COVID-19 by měla mít co nejmenší dopad na volný pohyb zboží, aby byla zachována hospodářská činnost. Omezení by neměla způsobit závažné narušení dodavatelských řetězců, základních služeb a ekonomik členských států nebo EU jako celku.
2. V souladu se *sdělením o zavádění zelených pruhů* by námořníkům mělo být umožněno překračovat hranice a projíždět za účelem nastoupení do své služby na palubách nákladních lodí a vrátit se domů po skončení své smlouvy. Zdravotní prohlídky, pokud je členské státy provádějí, by neměly způsobovat významné zpoždění při nalodování nebo repatriaci námořníka.
3. V přístavech EU by měla být přijata opatření na ochranu pracovníků v námořní dopravě a přístavních dělníků, jakož i námořníků a dalších osob na palubě při nalodování a vyloďování⁶. Aby byla zajištěna jejich bezpečnost a zdraví v souladu s právem EU v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, měla by být posouzena veškerá rizika a zavedena vhodná preventivní a ochranná opatření⁷. Evropská agentura pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci poskytla konkrétní informace o bezpečnosti a zdraví pracovníků, pokud jde o ochranu před expozicí onemocnění COVID-19⁸. Mělo by být rovněž zohledněno *doporučení pro provozovatele lodí týkající se připravenosti a reakce na šíření koronavirové nákazy COVID-19*⁹ společné akce EU Healthy Gateways. Pokud se u nějaké osoby na palubě zjistí, že může představovat riziko pro veřejné zdraví, měla by být přijata vhodná opatření k zamezení přenosu a zároveň by se měl zajistit rychlý přístup k odpovídající zdravotní péči, a to bez ohledu na státní příslušnost dané osoby. Zdravotní péče by měla být rovněž nabídnuta osobám, které byly s dotčenou osobou v kontaktu. Pokud je to možné, členové posádky s podezřením na infekci by se měli dobrovolně izolovat a usilovat o co nejdřívější vyloďování, aby se mohli podrobit testování. Měli by nosit ochrannou roušku a měli by se vyhnout jakémukoli dalšímu kontaktu s jinými osobami, které během pobytu na palubě a při vyloďování na sobě osobní ochranné prostředky nemají.
4. Členské státy by měly při provádění opatření uvedených v těchto pokynech konzultovat organizace zastupující pracovníky a zaměstnavatele v odvětví lodní dopravy a v přístavech.

⁶ Mezi pracovníky v námořní dopravě patří personál, který pracuje na palubách domácích a mezinárodních komerčních plavidel, obchodních plavidel, plavidel pro vlečení a bagrování, pro dodávky ropy a plynu a pobřežních servisních, podpůrných a pohotovostních plavidel působících v odvětví dodávek energie, jakož i provozní, bezpečnostní a technický personál pracující na pevnině na podporu lodních a námořních operací.

⁷ Směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1).

⁸ COVID-19: pokyny pro pracoviště; <https://osha.europa.eu/en/highlights/covid-19-guidance-workplace>

⁹ https://www.healthygateways.eu/Portals/0/plcdocs/EU_HEALTHY_GATEWAYS_COVID-19_MARITIME_20_2_2020_FINAL.pdf?ver=2020-02-21-123842-480

II. Repatriace osob na palubách výletních lodí a všech ostatních plavidel

Doporučení pro výletní lodě

5. V reakci na pandemii COVID-19 zastavili provozovatelé výletních lodí dočasně svou činnost. Toto zastavení činnosti by mělo přispět k omezení nových přenosů na výletních lodích. Primární odpovědnost za sjednání návratu cestujících a členů posádky výletních lodí, které budou dočasně vyřazeny z provozu, má provozovatel výletní lodě¹⁰. Může sem patřit i repatriace z přístavů nacházejících se mimo EU, a zejména organizace jakýchkoli nezbytných charterových letů nebo jiných způsobů dopravy.
6. U lodí plujících pod vlajkou členského státu EU by stát vlajky měl umožnit cestujícím a posádce vylodit se v jednom z jeho přístavů. Členské státy by měly provozovatelům výletních lodí pomoci učinit nezbytná opatření pro repatriaci a přístup k odpovídající zdravotní péči.
7. Pokud stát vlajky loď nemůže přijmout, měl by provozovatelům výletních lodí nabídnout pomoc při hledání dohody na vhodných opatřeních s jinými členskými státy EU nebo třetími zeměmi. Tato opatření by měla minimalizovat dobu, po kterou plavidlo zůstává na moři, a zároveň zajistit řádnou lékařskou infrastrukturu a dopravní spojení pro účely repatriace. Měla by zahrnovat usnadnění dokování plavidla, vylodění cestujících, lékařskou prohlídku a léčbu. Měla by rovněž zahrnovat repatriaci cestujících a posádky z přístavu zmíněného jiného členského státu EU nebo třetí země. Zvláštní pozornost by měla být věnována potřebám zranitelných cestujících.
8. Pokud loď pluje pod vlajkou třetí země, měly by ji členské státy přijmout z humanitárních důvodů. V těchto případech se doporučuje požádat o odpovídající finanční a logistické zajištění (např. požadované osobní ochranné prostředky, prostory pro karanténu, pronájem autobusů, charterové lety) od provozovatele výletní plavby před dokováním, v souladu s jeho povinnostmi. Pokud takové zajištění nebude nalezeno, mělo by se zvážit bezpečné a rychlé vylodění osob na palubě a usnadnění jejich návratu domů.
9. Jsou-li na palubě osoby infikované onemocněním COVID-19, stát přístavu určení by měl zvážit vylodění tam, kde mají okolní stálé nebo provizorní nemocnice dostatečnou kapacitu k zajištění náležité lékařské péče. Jakmile se vylodí cestující a členové posádky, kteří nejsou infikováni nebo nemají žádné příznaky, měli by být převezeni do karanténních zařízení, pokud je to nezbytné pro následné lékařské kontroly, jinak by měli být repatriováni přímo.

¹⁰ Výletní plavba obvykle splňuje definici „souborných služeb“, a spadá tedy do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách. Uvedená směrnice stanoví povinnosti pořadatele, včetně poskytnutí pomoci cestujícím v obtížích. Pořadatel výletní plavby musí přepravit cestující do přístavu vylodění, který je uveden ve smlouvě o souborných službách pro cesty. Je-li součástí souborných služeb i přeprava (např. let) cestujícího do přístavu nalodění/vylodění a z něj, musí pořadatel zajistit repatriaci cestujícího do bodu, kde byla jeho cesta zahájena. Pořadatelé souborných služeb jsou povinni opatřit si ochranu pro případ platební neschopnosti, která se vztahuje na repatriaci cestujících, je-li součástí smlouvy o souborných službách pro cesty přeprava cestujících.

10. Aby se umožnilo vylodění státních příslušníků třetích zemí z humanitárních důvodů a usnadnila se repatriace, pokud jsou státními příslušníky třetích zemí, na něž se vztahují vízové požadavky, ale z naléhavých důvodů nemohli požádat o vízum předem, měly by členské státy udělit nezbytná víza na hranici.
11. U výletních lodí s občany EU na palubě, které potřebují zakotvit ve třetích zemích, mohou členské státy jako poslední možnost aktivovat mechanismus civilní ochrany Unie, například pokud nejsou k dispozici žádné komerční lety. Jsou-li splněny podmínky, může Komise, Evropská služba pro vnější činnost a delegace EU v dané třetí zemi poskytnout pomoc při repatriaci.

Doporučení pro všechna plavidla ohledně tranzitu a vylod'ování cestujících a posádky

12. Pokud jde o tranzit cestujících a posádky, měly by se členské státy řídit *pokyny týkajícími se provádění dočasného omezení cest do EU, které nejsou nezbytně nutné, usnadnění tranzitních režimů pro repatriaci občanů EU a dopadů na vízovou politiku*¹¹.
13. Členské státy musí zejména usnadnit tranzit občanů EU i státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza a kteří se vracejí do členského státu jejich státní příslušnosti nebo bydliště¹². Členské státy by měly uplatnit *sdělení Komise – Pokyny k výkonu volného pohybu pracovníků během šíření onemocnění COVID-19*¹³.
14. Za tímto účelem by členské státy měly určit vhodné přístavy, které mohou být propojeny s bezpečnými tranzitními koridory zřízenými v souladu se *sdělením o zavádění zelených pruhů*¹⁴.
15. To platí i v případě, kdy se tyto osoby vylod'ují z výletních lodí a jiných plavidel v přístavech EU a chtějí se vrátit do členského státu své státní příslušnosti nebo bydliště. Provozovatelé výletních lodí nebo majitelé lodí by měli koordinovat tranzit většího počtu osob s vnitrostátními orgány členského státu, ve kterém se přístav nachází, jakož i s místními konzulárními úřady zemí státní příslušnosti nebo bydliště těchto občanů.
16. Za tímto účelem by provozovatelé výletních lodí a majitelé lodí měli zjistit zamýšlenou cílovou destinaci osob, které se hodlají vylodit. Provozovatelé výletních lodí nebo majitelé lodí by měli sdělit tyto informace, jakož i zamýšlenou metodu dalšího tranzitu, který hodlají zorganizovat, orgánům uvedeným v předchozím bodě.

¹¹ Sdělení Komise – COVID-19 – Pokyny týkající se provádění dočasného omezení cest do EU, které nejsou nezbytně nutné, usnadnění tranzitních režimů pro repatriaci občanů EU a dopadů na vízovou politiku, C(2020) 2050 final (Úř. věst. C 102I, 30.3.2020, s. 3).

¹² Tamtéž.

¹³ Sdělení Komise – Pokyny k výkonu volného pohybu pracovníků během šíření onemocnění COVID-19, C/2020/2051 (Úř. věst. C 102I, 30.3.2020, s. 12).

¹⁴ V dokumentu C(2020) 1897 final (Úř. věst. C 96I, 24.3.2020) se od členských států požaduje, aby označily všechny relevantní hraniční přechody transevropské dopravní sítě (TEN-T) na vnitřní hranici a také další hraniční přechody (nakolik to považují za důležité), jako hraniční přechody se „zelenými pruhy“ – pro pozemní, námořní a leteckou dopravu.

17. Pokud delší doba strávená na palubě vedla k ukončení platnosti cestovních dokladů, měly by členské státy v souladu se směrnicí 2004/38/ES¹⁵ umožnit občanům EU a jejich rodinným příslušníkům, kteří mají cestovní pas a/nebo vízum, jejichž platnost vypršela, vstup na své území.
18. Pokud okamžité repatriaci státních příslušníků třetích zemí brání dočasně obtíže z důvodu omezení zavedených zemí jejich státní příslušnosti, měli by se provozovatelé výletních lodí nebo majitelé lodí, v souladu se svými povinnostmi, se státem přístavu určení dohodnout na opatřeních pro zajištění bezpečného pobytu dotčených osob. Ta by měla zahrnovat přístup k odpovídající zdravotní péči a ubytování, přičemž orgány uvedeného státu mohou mít nárok za ně od provozovatele lodě požadovat náhradu¹⁶.
19. Za účelem repatriace osob na palubě, které mohou být infikovány onemocněním COVID-19, by členské státy měly zohlednit *doporučení pro zdravotnické orgány a provozovatele lodí, kteří se rozhodli pozastavit plavby, a pro dlouhodobé dokování lodí v přístavech členských států EU/EHP během pandemie COVID-19*¹⁷.
20. Pokud jde o repatriaci občanů EU v přístavech třetích zemí, provozovatel výletní lodě nebo majitel lodě by měl informovat konzulární úřady členských států zastoupených v dané třetí zemi a případně delegaci EU o tom, jaký způsob repatriace do EU má v úmyslu zorganizovat. Orgány členských států mohou získat informace o poloze výletních lodí směřujících do Evropy ze systému Unie pro výměnu informací na moři¹⁸, který provozuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost.

Doporučení ohledně ostatních plavidel, která budou dočasně vyřazena z provozu

21. Primární odpovědnost za repatriaci námořníků, jejichž plavidla budou dočasně vyřazena z provozu, má majitel lodí¹⁹. Stát vlajky by měl usnadnit repatriaci námořníků na palubách těchto lodí, zejména pokud nejsou k dispozici žádná dopravní spojení s členským státem nebo třetí zemí námořníka. Pokud se člen posádky nachází v akutním stavu vyžadujícím lékařskou péči nebo u něj panuje podezření na infekci onemocněním COVID-19 či je tato infekce potvrzena, měla by být přijata opatření uvedená v bodech 4, 19 a 28.

III. Výměny posádky

22. Aby námořní služby nadále fungovaly, měly by členské státy povolit, aby se v jejich přístavech uskutečňovaly výměny posádky.
23. Jako zásadní personál by měli být námořníci osvobozeni od cestovních omezení, pokud probíhá jejich tranzit do přístavu, v němž nastupují do služby²⁰. To je v souladu se

¹⁵ Směrnice 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

¹⁶ Pro námořníky platí ustanovení Úmluvy o práci na moři (2006).

¹⁷ Viz: https://www.healthygateways.eu/Portals/0/plcdocs/EU_HEALTHY_GATEWAYS_COVID-19_Stationed_ships_18_3_2020_F.pdf?ver=2020-03-20-183254-500

¹⁸ SafeSeaNet, <http://www.emsa.europa.eu/ssn-main.html>

¹⁹ Viz zejména normy A2.1 a A2.5.1 uvedené v příloze směrnice 2009/13/ES a související ustanovení Úmluvy o práci na moři (2006).

²⁰ Pokyny týkající se opatření správy hranic v zájmu ochrany zdraví a zajištění dostupnosti zboží a základních služeb, C(2020) 1753 final (Úř. věst. C86I, 16.3.2020, s. 1).

sdělením Komise o dočasném omezení cest, jež nejsou nezbytně nutné, do EU²¹. Členské státy by v tomto ohledu měly uplatnit opatření uvedená v pokynech k výkonu volného pohybu pracovníků během šíření onemocnění COVID-19²².

24. I v případě, že jsou povoleny výměny posádky, je nyní pro námořníky problematické cestovat do země, kde se mají na plavidla nalodit, jelikož dopravní spojení jsou nyní velmi omezená. Měla by se zvážit specializovaná opatření v oblasti cestování, která usnadní námořníkům cestu z námořních přístavů a do nich, jak je stanoveno ve *sdělení o zavádění zelených pruhů*.
25. Námořníkům, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí a mají vízovou povinnost, ale z naléhavých důvodů nemohli požádat o vízum předem, by mělo být na hranicích uděleno potřebné vízum.
26. Většina členských států přijala opatření, která mají za určitých podmínek umožnit prodloužení pracovních smluv námořníků²³. Tyto podmínky jsou splněny, pokud je znemožněna repatriace nebo výměny posádky. Členské státy rovněž povolují prodloužení platnosti dokladů o dodržení podmínek práce na moři. Podobně pokud jde o důležité průkazy, členské státy, které je vydávají a které je akceptují, dočasně prodloužují jejich platnost až do konce mimořádného období. Mezinárodní námořní organizace (IMO)²⁴ a Mezinárodní organizace práce (ILO)²⁵ vydaly pokyny ohledně prodloužení platnosti průkazů a pracovních smluv námořníků²⁶.
27. Prodloužení obvyklé 11měsíční platnosti pracovní smlouvy námořníka může zvýšit únavu a poškodit duševní zdraví námořníků a bezpečnost na moři. Tyto smlouvy by proto neměly být prodlužovány nad rámec toho, co je nezbytné. Námořníci by měli mít možnost zůstat na palubě, pokud je to nezbytné, na přiměřenou dobu i nad rámec jejich pravidelných služeb²⁷. V případě skončení platnosti cestovního pasu námořníka bez přístupu ke konzulárním službám by se k prodloužení smlouvy nemělo přistoupit a měla by být usnadněna repatriace. Pokud není repatriace možná, měl by provozovatel a stát vlajky se souhlasem námořníka přijmout opatření k prodloužení pracovní smlouvy námořníka a k zajištění repatriace námořníka, co nejdříve to bude možné.
28. Aby se snížilo riziko přenosu onemocnění COVID-19, měli by majitelé lodí zavést odpovídající bezpečnostní postupy na palubě, jakmile nová posádka nastoupí do služby.

²¹ COM(2020) 115 final, sdělení s názvem „COVID-19: dočasné omezení cest, jež nejsou nezbytně nutné, do EU“.

²² Sdělení Komise – Pokyny k výkonu volného pohybu pracovníků během šíření onemocnění COVID-19, C/2020/2051 (Úř. věst. C 102I, 30.3.2020, s. 12).

²³ Každý námořník zaměstnaný na plavidle, na něž se vztahují předpisy o obchodní lodní dopravě z roku 2014 (Úmluva o práci na moři, minimální požadavky na námořníky atd.), musí mít uzavřenu právně vymahatelnou pracovní smlouvu námořníka.

²⁴ Oběžník IMO č. No.4204/Add.5 ze dne 17. března 2020.

²⁵ Prohlášení úředníků zvláštního tripartitního výboru pro koronavirové onemocnění (COVID-19) ze dne 31. března 2020.

²⁶ Odkazuje se rovněž na sdělení útvarů Komise týkající se požadavků práva Unie na průkazy upravené právem Unie, a konkrétněji požadavků, které působí obtíže v důsledku opatření přijatých v souvislosti s krizí COVID-19, https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/2020-04-06-issue_of_expiry_of_licences_and_certificates.pdf. Seznam průkazů, na které se odkazuje, bude aktualizován s ohledem na průkazy způsobilosti námořníků.

²⁷ Použijí se ustanovení Úmluvy o práci na moři (2006).

V souladu s právem EU by měla být posouzena veškerá rizika a zavedena vhodná preventivní a ochranná opatření²⁸. Lékařské prohlídky by se sice měly provádět, ale neměly by zbytečně zdržovat námořníky od převzetí jejich povinností na palubě. Je třeba zohlednit informace Evropské agentury pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci a doporučení EU Healthy Gateways uvedené v bodě 3.

29. V souladu s doporučením uvedeným v bodě 3 by primární variantou, jak zajistit, aby námořníci, kterým hrozí infekce onemocněním COVID-19²⁹, mohli nastoupit do služby, mělo být testování před naloděním. Pokud testování kvůli omezené kapacitě není k dispozici, měly by být místo toho uplatněny kontroly teploty a výskytu respiračních příznaků nebo historie kontaktů s osobou nakaženou onemocněním COVID-19 v nedávné době.

IV. Určené přístavy pro výměny posádky

30. Po konzultaci s Komisí by členské státy měly po vzájemné koordinaci určit v Unii několik přístavů pro rychlé výměny posádky. Tyto přístavy by měly být geograficky rozptýleny tak, aby pokrývaly Unii, a měly by být napojeny na fungující letiště a nádraží. Členské státy by měly zvážit možnost specializovaných nebo pravidelných letů a železničních spojení, aby se zajistilo dopravní spojení pro výměny posádky a umožnilo se rychlé cestování a repatriace námořníků.

31. V blízkosti těchto určených přístavů by mělo být k dispozici ubytování, kde by námořníci mohli čekat na příplutí lodi, na kterou se mají nalodit, nebo na své letadlo, vlak nebo loď, pokud neodlétá/neodjíždí/neodplouvá tentýž den. Toto ubytování by mělo mít odpovídající vybavení, aby mohli být ubytováni na místě. Tím by se mělo umožnit absolvování 14denní karantény³⁰ před naloděním a po vyloďení, pokud to daný členský stát požaduje a pokud není k dispozici testování.

32. Přístavy by měly mít přístupné a odpovídající lékařské služby, které jsou námořníkům k dispozici při nalodění, vyloďení a během jejich karantény. Měly by být rovněž vybaveny přístupnými sociálními službami³¹.

33. Vzhledem k mezinárodní povaze odvětví lodní dopravy se obtíže související s výměnami posádky netýkají pouze operací v Evropské unii. V každém jednotlivém měsíci skončí platnost pracovní smlouvy v průměru přibližně 100 000 námořníků po celém světě. Postup pro určení přístavů, v nichž může docházet k výměnám posádky bezpečně a bez překážek, lze poté sdílet se třetími zeměmi a praktikovat jej na celém světě.

²⁸ Směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1).

²⁹ Definice případu a evropský dohled nad onemocněním COVID-19: <https://www.ecdc.europa.eu/en/case-definition-and-european-surveillance-human-infection-novel-coronavirus-2019-ncov>

³⁰ Doporučená doba karantény se může změnit, jakmile bude k dispozici více informací o onemocnění COVID-19. Měly by se dodržovat doby trvání doporučené Evropským střediskem pro prevenci a kontrolu nemocí a zdravotnickými orgány členských států.

³¹ Použijí se ustanovení Úmluvy o práci na moři (2006).

V. Sanitární doporučení a zásobování lodí

34. Námořníci by měli mít přístup k odpovídající lékařské péči, která je co nejvíce srovnatelná s lékařskou péčí dostupnou pro pracovníky na pevnině. Měli by mít rychlý přístup k lékům, informacím a léčbě pro jakýkoli zdravotní stav, který to vyžaduje³².
35. Kontakt mezi posádkou a pracovníky v přístavech, včetně lodivodů, by se měl omezit na naprosté minimum, aby všechny osoby byly chráněny před rizikem přenosu onemocnění COVID-19³³. Při veškerém nezbytném kontaktu by se měly používat osobní ochranné prostředky a měla by být zavedena omezení fyzického kontaktu. Dokud jsou všichni členové posádky zdraví, je riziko na palubě lodi menší než na pevnině. Poskytování dovolené na pevnině by proto mělo být pečlivě zváženo s ohledem na celkový dobrý zdravotní stav členů posádky za stávajících okolností³⁴. V případě lodí, kde jsou všichni členové posádky zdraví a jejichž předchozí zastávka v přístavu se uskutečnila před více než dvěma týdny, by posádka neměla být umístěna do karantény, když se vyloduje za účelem repatriace.
36. Členské státy by měly zajistit, aby velitel lodi u veškerých podezření na infekci onemocněním COVID-19 u členů posádky co nejdříve vyhledal zdravotní poradenství³⁵. To je důležité pro bezpečnost posádky a cestujících a pro veřejné zdraví ve státě přístavu (viz níže oddíl VII).
37. V případě, že je plavidlo označeno za plavidlo přepravující na palubě osoby, u nichž byla potvrzena infekce onemocněním COVID-19 nebo u nichž panuje podezření na tuto infekci, měl by příští přístav určení nebo v případě potřeby bližší přístav zajistit, že bude schopen plavidlo přijmout. Dané plavidlo by nemělo být bezdůvodně přesměrováno. V případě, že stanovení priorit u různých zdravotních profilů v regionu zvoleného přístavu neumožňuje poskytnout postiženým námořníkům odpovídající zdravotní péči, měl by loď přijmout nejbližší dostupný přístav, který může poskytnout nezbytnou péči a vybavení.
38. U námořníků s podezřením na infekci a s mírnými příznaky by se měly testy provádět v příštím přístavu určení a všichni členové posádky by měli mít přístup k odpovídající lékařské péči. Z toho vyplývá, že dotčená osoba nebo dotčené osoby by měly být evakuovány a měla by jim být poskytnuta odpovídající lékařská péče. Pokud u jedné osoby na palubě existuje podezření na infekci onemocněním COVID-19, měli by všichni

³² Použijí se ustanovení Úmluvy o práci na moři (2006).

³³ Patří sem například zřízení specializovaných týmů pro operace v přístavu, jako jsou lodivodi, vyvazování, kontrolní terminály, dezinfekce po každé směně, podpora výměny dokumentů prostřednictvím elektronických zařízení, dezinfekce po každé směně atd.

³⁴ Na dovolenou na pevnině se vztahuje směrnice Rady 2009/13/ES ze dne 16. února 2009, kterou se provádí dohoda k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 uzavřená Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) a kterou se mění směrnice 1999/63/ES (Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 30).

³⁵ Podle normy A4.1 Úmluvy o práci na moři se požaduje, aby pro všechny osoby na palubě příslušný orgán předem určeným systémem zajistil, aby bylo pro plavidla na moři 24 hodin denně k dispozici zdravotní poradenství prostřednictvím rádia nebo družice, včetně poradenství specialistů; zdravotní poradenství včetně předávání zdravotních zpráv prostřednictvím rádia nebo družice mezi lodí a poradci na pevnině musí být bezplatně k dispozici všem lodím bez ohledu na to, pod kterou vlajkou plují.

členové posádky dodržet 14denní karanténu³⁶, a to buď na palubě, nebo na pevnině³⁷. Od toho je třeba upustit, pokud je test člena posádky s podezřením na infekci negativní, nebo poté, co test provedený u člena posádky v karanténě byl negativní na COVID-19.

39. Lodě jsou nadále z právního hlediska povinny přepravovat lodní zásoby³⁸ a měly by se používat osobní ochranné prostředky k ochraně posádek před expozicí onemocnění COVID-19. Režim Unie týkající se vývozu osobních ochranných prostředků tomu nebrání. Dodávky těchto prostředků pro potřeby zásobování lodí nevyžadují vývozní povolení definované v nařízení (EU) 2020/402³⁹. Zmíněné nařízení se týká konkrétně celního režimu vývozu a tento celní režim se podle celního kodexu Unie nevztahuje na dodávky na lodi⁴⁰.

40. Množství osobních ochranných prostředků na palubě by se mělo zvýšit, aby se zajistilo dostatečné zásobování pro tyto tři situace:

- interakce požadovaného počtu členů posádky s lodivody,
- v případě, že člen posádky onemocní, umožnění styku s ním pro jiné osoby na palubě,
- dovolená na pevnině (ovšem dovolenou na pevnině je třeba co nejvíce omezit).

41. Je třeba dodržovat minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví pro zlepšení lékařské péče na palubách plavidel⁴¹. Léčivé přípravky na palubě by měly odrážet doporučení nejnovější verze *Mezinárodní lékařské příručky WHO pro lodě* a přílohy C *Pokynů IMO pro provozovatele lodí na ochranu zdraví námořníků*⁴².

VII. Doporučení pro dodatečná aktualizovaná hlášení o onemocnění COVID-19, která předávají lodě blížící se k přístavům EU

42. Námořní zdravotní prohlášení je již požadováno v souladu s právními předpisy EU⁴³. Velitel lodi nebo jakákoli jiná osoba řádně oprávněná provozovatelem lodě je musí ohlásit příslušnému orgánu určenému uvedeným členským státem. Toto hlášení by mělo probíhat prostřednictvím vnitrostátního jednotného portálu a před příplutím do přístavu v členském státě EU:

- a. nejméně 24 hodin předem nebo

³⁶ Doporučená doba karantény se může změnit, jakmile bude k dispozici více informací o onemocnění COVID-19. Měly by se dodržovat doby trvání doporučené evropskými středisky pro prevenci a kontrolu nemocí a zdravotnickými orgány členských států.

³⁷ Doporučení pro karanténu v souladu s doporučeními Světové zdravotnické organizace pro karanténu jednotlivců v souvislosti s bojem proti koronavirovému onemocnění (COVID-19), prozatímní pokyny, 19. března 2020.

³⁸ Směrnice Rady 92/29/EHS ze dne 31. března 1992 o minimálních bezpečnostních a zdravotních předpisech pro zlepšení lékařské péče na palubách plavidel (Úř. věst. L 113, 30.4.1992, s. 19).

³⁹ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/402 ze dne 14. března 2020, kterým se vývoz některých produktů podmiňuje předložením vývozního povolení (Úř. věst. L 77I, 15.3.2020, s. 1).

⁴⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁴¹ Směrnice Rady 92/29/EHS ze dne 31. března 1992 o minimálních bezpečnostních a zdravotních předpisech pro zlepšení lékařské péče na palubách plavidel (Úř. věst. L 113, 30.4.1992, s. 19).

⁴² Oběžník IMO č. No.4204/Add.4 ze dne 5. března 2020.

⁴³ Směrnice 2010/65/EU ze dne 20. října 2010 o ohlašovacích formalitách lodí doplouvajících do přístavů členských států nebo odplouvajících z nich (Úř. věst. L 283, 29.10.2010, s. 1).

- b. nejpozději v době, kdy loď opouští předchozí přístav, pokud doba plavby trvá méně než 24 hodin, nebo
 - c. není-li přístav určení znám nebo je-li změněn v průběhu plavby, jakmile je tato informace dostupná.
43. Námořní zdravotní prohlášení musí být zpřístupněno ve vnitrostátním jednotném portálu. Umožňuje jakémukoli příslušnému orgánu zkontrolovat zdravotní stav osob na palubě plavidla před tím, než připluje do jeho přístavů.
44. Onemocnění COVID-19 se velmi rychle šíří a má inkubační dobu až 14 dnů. Doporučuje se, aby členské státy požádaly velitele lodi, aby příslušnému orgánu 4 hodiny před odhadovaným příjezdem do přístavu určení sdělil tyto informace:
- a. celkový počet osob na palubě (posádka i cestující);
 - b. počet osob infikovaných onemocněním COVID-19;
 - c. počet osob, u nichž existuje podezření na infekci onemocněním COVID-19⁴⁴.

Tyto informace lze sdělovat prostřednictvím námořního rozhlasu VHF nebo aktualizovaného námořního zdravotního prohlášení.

⁴⁴ Podle definice Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí: <https://www.ecdc.europa.eu/en/news-events/covid-19-ecdc-updates-case-definition-eu-surveillance>